The only Advertising Agency for Persia and the Caucasus.

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

№ 12

ՅԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳԻՆՆ Է

Թաւրիզում	20 ղրան
Գաւառներում	25 ղրան

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆ

Ռուսաստան	4 րբ. 50 կ.
Թուրքիա	50 ղրուշ
Եւրոպա	12 ֆրանկ
Ամերիկա	2 տոլլար

Յայտարարութիւնների վճարը
Առաջին երեսում տողատեղը 20 շահի
Չորրորդ „ „ 10 „
ԱՌԱՆՁԻՆ ՀԱՄԱՐԸ 8 ՇԱՀԻ

Խմբագրութեան հասցեն՝ Թաւրիզ
ՄԻՏՔ-ի խմբագրութիւն կամ Tauris (Perse)
Rédaction du journal arménien ,,MITK"
= Adresse télégrafique-Tauris ,,MITK" =

ՄԻՏՔ

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ-ԳՐԱԿԱՆ-ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ادارهٔ روزنامهٔ میطق

Anzeigeblatt fuer Persien

MITK

Propriétaire & Editeur en chef
Al. Der-Vartanian
Le Gérant
Mihran Baghdassarian

TERMS OF SUBSCRIPITON
for a year payable in advance.
20 krans=2.00 Dollars

RATES OF ADVERTISEMENTS:
one printing line on the 1-st page 10 cen.
,, ,, ,, ,, ,, 4-th ,, 5 ,,
15% discount for annual subscription paid in advance. Address
The ,,MITK" Publication Co.
Tabriz, Persia

Published by the ,,MITK" Publication Co. and Advertising Agency, Tabriz, Persia

Բ. ՏԱՐԻ № 12 ԹԱՒՐԻԶ, ՇԱԲԱԹ 2 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1913 Թ. Tauris, Samedi le 15 Novembre 1913 № 12 Vol. II

Ուզում էք անուշահոտ և հաճելի ծխախոտներ՝
ծխեցէք միայն

Եղբարք ՍԷՅԼԱՆՈՎՆԵՐԻ սեփական գործարանի ծխախոտները։

Եղբարք ՍԷՅԼԱՆՈՎՆԵՐԻ ծխախոտի Թաւրիզի բաժանմունքում ծախւում են

ԵԳԻՊՏԵՏՍԿԻ, ԻՐԻՍ, ՓԱՐՈՍ, ՊՐԻՄԱ, ԱՐԻՕԼ և ՄԱՐՍ

պապիրոսները, ընտիր, աժան և վեր ամեն տեսակ մրցումից։
Ծխեցէք, փորձեցէք և չէք փոխի այլ ևս ժողովրդականացած և ընդարձակ գործածութիւն վայելող մեր պապիրոսները։

ԱԶԴ

Պրօխորով Մանուֆակտուրական ընկերութեան Թաւրիզի բաժանմունքը սորանով յայտնում է ի գիտութիւն տեղիս յարգելի հասարակութեան, որ ընկերութեան տեղիս բաժանմունքում ծախւում են կտորով՝ կանխիկ վճարով ամեն տեսակի մանուֆակտուրական ապրանքներ, մատչելի արժէքով։

Գրասենեակը բաց է, բացի ուրբաթ և կիւրակի օրերից, ամեն օր առաւօտեան ժամը 9-ից մինչև երեկ ժամը 4-ը։

AVIS

Voulez-vous apprendre la langue et la literature persane dans peu de temps, tachez d'engager Mr. le professeur Edib-ul-khakan, qui après avoir servi 14 ans dans les écoles de Téhéran, est arrivé ici et possède les meilleurs attestations pour sa capacité. Il donne des leçon d'après les dernières méthodes d'enseignement européen.

S'adresser à la Rédaction du journal ,,Le Mitk", Quartier Kala.

ԱԶԴ

ՈՒՍՑՈՒՄՆ ՊԱՐՍԿԵՐԷՆ ԼԵԶՈՒԻ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Յաջողուել է ձեռնարկել պրօֆ. Էդիպխական, որ 14 տարի Թէհրանի Հայոց և այլ դպրոցներում մեծ յաջողութեամբ ուսուցել է եղել և արժանացել է ամենափայլուն վկայականների ի մասին իւր հմտութեան։ Նա ստանձնում է այլ առարկաները համաձայն նորագոյն գիտութեան Եւրոպական մեթօդների լեզուաբանութեան։

Դիմել «ՄԻՏՔ»-ի խմբագրութեան

ՈՂՋՈՒՆՈՒՄ ԵՆՔ

Ընդ աստեղօք զինչ կայ սիրուն,
Քան զանձկալին եղբայր անուն…

Այս սրտաբուխ և հոգեբուղխ տողերը երգել է ամենաքանքարաւոր բանաստեղծ Տաճկահայ Պէշիկթաշլեանը, երբ կաթոլիկացած և խորթացած հայերը զգալով մայր հատուածից բաժանուելու անտեղութիւնը և վնասակարութիւնը, միութեան ձեռք էին կարկառում իրենց եղբայրներին։

Ի՜նչ գեղեցիկ օրհնութիւն… Եւ, իրօք, չէ՞ որ մենք եղբայրներ ենք. ուրեմն ինչու զատուած պիտի մնանք։

Ինչու մեր հայազգիները պիտի ուղղուին Հռոմ ու Ամերիկա, փոխանակ ուղղուելու դէպի Արարատ և Էջմիածին։

—Ի հոն տեղ ծնան մեր հարքն առաջին – երգել է հայոց պաշտելի Նահապետը – Ալիշանը – ուրեմն և մեր սիրտը մեր հարանց տեղի և նոցա որդոց հետ կապուած պիտի լինի։

Այդ տարրական ճշմարտութիւնը զգացել են այժմ և Պօլսոյ հայ աւետարանականները, որոնք, կիսադարեան ուծացումից և բաժանումից յետոյ, եղբայրական սիրոյ ցոյցեր են անում մեր Տաճկահայ եղբայրներին։

Զարթել է և նոցա մէջ ազգային գիտակցութիւնն ու ոգին։ Եւ նոքա մըշակում են միացման ծրագիրներ հայ մայր հատուածի հետ։

—Եղբայր ենք մենք, որ մերկաւ էինք զատուած – երգել է Պէշիկթաշլեանը։

Այդ մրրիկները անցել են։ Այժմ ոչ մի համոզմունքի խտրականութիւն մեզ չպէտք է բաժանէ իրարից։ Հայ ենք ազգով, ուրեմն մէկ լինինք և գործով։

Յուսանք, ուրեմն, որ շուտով կողջունենք այն օրը, երբ մէջտեղից վերցուած կլինեն բոլոր խտրներն ու պատուարները և մայր հատուածից բաժանուած բոլոր հայերը կգան և կողջագուրեն իրենց եղբայրներին և կկազմեն նախկին միաձոյլ, անանջատ հայութիւնը, կենտրոն ունենալով հայութեան սիրտ Էջմիածինը։

«Աւետաբեր» № 44-ի «Բայլ մը դէպի միութիւն» յօդուածը շատ մխիթարական տպաւորութիւն թողեց մեզ վրայ։ Մենք յուսով ենք մեր աւետարանական եղբայրները դեռ էլ շատ բան կսրբագրեն իրենց առաջնորդ-պարմաններ-

րի մէջ և միութիւնը կդարձնեն աւելի շօշափելի և աւելի իրական։

Սակայն և եղած քայլը և պատուելի Նմաւեանի մտածուած հրաւէրը բաւ ամենայնի ողջունելի են։ Եւ. երանի, դա մի դաս ու խրատ լինէր բոլոր երբանց, որոնք նոյնպէս իրենց մէջ «աւետարանականներ» են կարծում և պոկ չեն գալիս սանձակերի փէշերից.

Սրտի անկուն բերկրութեամբ ենք տպում պատուելի Նմաւեանի դրուածքից հետեւեալ կտորը.

> Նոյնքան հայ ենք մենք, որքան անոնք, աւելի մօտ Թերևս, կրօնքով և գաւառներով Լուսաւորչի և Ներսէսի, Սահակի և Մեսրոպի, նոյն Նախահայր սերքերուն հարազատ զաւակները, նոյն արեան լծէն անցած, նոյն հալածումն ընկեր, նոյն յայրն անկեալ։

Սրտաբուխ այս խօսքերը մի փոխաւոր ապացոյց են տեղիս մեր պատուելի «բողոքականների», որոնք շատ բան ունին սովորելու Պօլսոյ իրենց անդամների եղբայրներից և նոցա օրգան «Աւետաբերից»։

Ողջունում ենք բաժանուած հայերի մերձեցման-միութեան այս խմաստուն քայլը։

Ա. Տ. Վ.

ՏԱՆՔ ԵՒ ԱՊԱ ՊԱՀԱՆՋԵՆՔ

Սոյն Հոկտեմբեր 13-ին, ամենայն Հայոց կաթողիկոսի հրաւիրանօք, դպրոցական ֆոնդի առթիւ, խորհրդակցութեան են հրաւիրուել Վեհարանի՝ հայրապետի մօտ մի քանի անձինք, ուր կարծիքների փոխանակութեան է ենթարկուել այն խնդիրը, թէ արդեօք ինչ բնաւորութիւն պէտք է տալ դպրոցական ֆոնդին, այսինքն հայութեան բոլոր հատուածները պէտք է օգտուեն այդ ֆոնդից՝ թէ միայն առուահայերը։

Նորագ հանգուցեալ Քալանթարը ու պ. Հ. Առաքելեանը պնդել են այն կարծիքի վրայ, որ ֆոնդին անպայման պէտք է ընդհանուր համազգային բնաւորութիւն տալ, որով նաև տաճկահայերն ու պարսկահայերը աւելի սերտ կերպով կապուած կլինեն Էջմիածնի հետ և երկրորդ հայութեան բոլոր հատուածները իրենց կամաւոր լուման կընծայաբերեն ու այդպիսով կգոյանայ մի պատկառելի գումար։ Դեռ յայտնի չէ թէ Էջմիածինը ինչ կարծիք ունի խնդրի այս կամ այլ ձեւի կապ-

մակերպութեան մասին, սակայն պարզ է այն, որ «Մշակի» խմբագիրների կողմից արուած ու պաշտպանուած առաջարկը էական և շատ կարևոր մի միտք է։ Ու-րեք հայ հասարակական յառաջխաղացու-թեան զօրեղ ու գլխաւոր ազդակն է հայ դպրոցը, մտաւոր և բարոյական կրթու-թիւն տուող այդ տաճարը, որը սակայն ինչպէս յայտնի է բոլորիս, աննախանձելի կացութեան մէջ է գտնւում ամենուրեք, Կովկասում, Պարսկահայաստանում ու Տաճ-կահայաստանում։ Աւելի յարմար միջոց քան այս յոբելենական հանդիսաւոր ժամանա-կաշրջանը նմանօրինակ մի պատկառելի համազգային Ֆոնդի ձեռնարկութեան ու իրագործման համար՝ դժուար թէ լինի։ Մեր կարծիքով Էջմիածինը ընդ առաջ պէտք է գնայ վերոյիշեալ առաջարկու-թեանը, որովհետև պարսկահայ ու տաճ-կահայ դպրոցները նոյնքան ծարօտ վիճա-կի մէջ են, որքան և կովկասահայ կրթա-կան հաստատութիւնները։ Չպէտք է լոկ կամ հանգիստեան գիրքի մէջ մտնի հա-յութեան և ոչ մի հատուածը։ Թող նը-րանք անյապաղ ձգեն իրենց լուման ընդ-հանուր գանձանակի մէջ և այս պա-հանջ գնեն ստանալու դպրոցների համար՝ ժողովուած ընդհանուր համազգային դրա-մագլխային Ֆոնդի հասոյթներից իրենց բա-ժինը։ Մեզանում այս գործի կազմակերպ-ման պարտականութիւնը ընկնում է Ա-ռաջնորդարանի վրայ, որպէս պարսկահա-յերիս ներկայացուցչական հաստատու-թեան՝ Հայ հոգևոր ու աշխարհական, վաճառականն ու կալուածատէրը, պաշտօ-նեան ու ուսուցիչը պէտք է լայն բա-նան իրենց քսակի բերանը և սրտաբուղխ ու առատ նուէրներով ողջունեն Սուրբ Մեսրոպի ու Մեծն Սահակի մեզ աւանդ թողած լուսափիւռ հաստատութեան ա-պահովման գործը։ Ինչ աւելի մեծ երաշ-խիք մեր գիտակցութեան և յաւիտե-նական անթառամ պսակի անոյշ բուրմուն-քը վայելող երկնահայեաց հոգիների անձ-նուէր գործունէութեան գնահատմանը քան այն, որ դէպի սիրասուն զաւակը տածած մեր հոգատարութեամբը սնուցանենք լու-սոյ մեծ գաղափարի մարմնացեալ մեր հաստատութիւնները, անվեհեր զինուորի նման կանչելով «դէպի վեր, սարն ի վեր» լուսադրող ու վեհապանծ սկզբունքին։

Հայր առաջնորդ, օ՜ն ուրեմն դէպի գործ։

Մելիք.

ՄԱՄՈՒԼ

ԱԶՆԻՒ ՄԱՐԴՈՒ ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

Կարճ ժամանակում իրար յետևից ընկան հայ ազգի լաւագոյն և, գրեթէ, անփոխարինելի զաւակներից ընտիրները, որոնք ազգասիրութեան խաչն առած ու-սերին, համարձակ ու անյողդողդ եղել են հայութեան տառապանքի Գողգոթան և մարտիրոսագրել իրենց անձը յերջանկու-թիւն իրենց ազգի։

Այդպիսի անձնազոհերից մէկն էր անժամանակ հանգած Ս. Զաւարեանը, Դաշ-նակցութեան ամենափայլուն, ամենամա-քուր և ամենահեղինակաւոր դէմքերից մէկը, որ յարգանք և պատկառանք է ազդել և ազդում ամենքին և անգամ իր գաղափարական հակառակորդներին։

Դէպի այդ խոշոր անձը ցոյց դրու-ած ընդհանուր յարգանքի և համակրան-քի համար՝ «Հորիզոն» № 289-ում կար-դում ենք.

Այս բոլորը մի անգամ ևս ցոյց է տալիս, թէ ինչ հոյակապ հոգի էր մարմնացած Զաւարեանի անձնաւո-րութեան մէջ։ Նրա բարոյական ջեր-մութիւնը հալում է մարդկանց սըր-տերի սառոյցը, թէ բարեկամների և թէ հակառակորդների։ Նրա անհա-տական վեհութեան առաջ ստիպու-ած են այսօր գլուխ խոնարհել ա-ռանց կուսակցական և անձնական խտրութիւնների։

Հասարակական այս վիշտը ունի անկասկած իր կրթիչ նշանակութիւ-նը մարդկանց դաստիարակութեան համար։ Անշուշտ, առանց խոհերի չէ, որ կանգնեն մարդիկ այն փաս-տի մօտից, որ մի ընչազուրկ, ան-դիրք և անաստիճան մարդ այսօր գրաւել է համայն հայութեան ու-շադրութիւնը իր վրայ և ամենքի սրտին ցաւ է պատճառում իր վա-ղաժամ մահով։

ԱԿՆԱՐԿՆԵՐ «ՄԻՏՔ»-Ի ԴԻՏԱՐԱՆԻՑ

ՄԵՐ ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄԸ

Դիզուած, կուտակուած շատ հար-ցեր կան մեր հասարակական կեանքի աս-պարէզում, հինաւուրց և նորանոր, որոնց վրայ գալիս են ամենօր բարդուելու նո-րագոյն և կարևորագոյն խնդիրներ։ Սա-կայն մենք թողնենք շատերը և անցնենք աւելի այժմէականին Աղքատախնամի խըն-դրին, լուզենք այդ հարցը:

Անցեալ տարի թշուառութեան մէջ խորասուզուած մի հիւանդ և մահամերձ ծերունի երկտողով մեզ էր դիմել օգնու-թիւն խնդրելու և հարկ եղաւ Աղքատա-խնամի ու զագրութեանը յանձնել ու յանձ-նարարել այդ դժբաղդին։ Մեր դիմումը սակայն, ցաւալի է ասել, անյաջողութեան մատնուեց և քիչ յետոյ մարդը մեռաւ։ Մենք էլ Աղքատախնամի հետ ազատու-ցինք մի պարտականութիւն կատարելու անհրաժեշտութիւնից և մի անգամ մեր-ժումի հանդիպելուց յետոյ այլևս չդիմե-ցինք յարգելի ընկերութեան օգնութեան կարօտ մարդկանց համար նպաստ խնդրելու։

Շատ հաւանական է որ եթէ «պաշ-տօնական խողովակի» միջոցով ներկայաց-ուած լինէր այդ դիմումը, իզուր չէր ան-ցնի և, թերևս, մարդն էլ չէր մեռնի։ Եղածը եղած է, սակայն պէտք է այժմ մտածել ուրիշների մասին, որպէս զի նը-րանք էլ չարժանանան նմանօրինակ սև բաղդի, այսինքն անխնամութեան՝ երբ կայ այստեղ մի Աղքատախնամ։

Սահեցան, անցան արագօրէն աշնան գեղազուարթ օրերն էլ իրանց կարգին և ահա մեր դուռն առաջ կանգնած է ցըր-տի, ձիւնի և սառնամանիքի եղանակը և շուտով ծածկուելու են սար ու ձոր ձմե-րային սպիտակ սաւանով։ Որպիսի ոգե-ւորութեամբ շտապում է ամեն մարդ, որ քիչից-շատից կարողութիւն ունի, հոգա-լու իր ընտանեկան պէտքերը, գնել իր տարեկան պաշարը, լցնելու տունը բնութեան բարիքներով.—Հերթականօրէն հայթայթուած են արդէն, ըստ կարելւոյն, կենսական մթերքների կուտակումները. լցուած են ամբարները ցորենով, մառան-ները խաղողի կարմիր հիւթով և զանա-զան պտուղներով ու բերքերով։ Այդ բո-լորը շատ բնական մի բան է և մեղադը-րելու, դատապարտելու ոչ մի պատճառ էլ չկայ, որովհետև մարդիկ ծնուել են ա-պրելու համար և պէտք է որ հոգան ի-րենց ապրուստի մասին. Ստոյգ է՛ք դուք, սակայն այդպիսի նիւթապէս ապահով-ւած դրութեան տէր մարդու և ունեցէ՛ք ձեր ձեռքում, օրինակի համար, «Միտք» շաբաթաթերթի բաժանորդների ցուցակը. Հասկանալի է փող պէտք է ունէք և ահա թթուեցնում է նա իւր ուրախ դէմքը և խելոյն և եթ հազար ու մի զանազանու-թեամբ և առարկութիւններով ձեր առաջը կտրում է, որպէսզի խուսափէ 20 գրանի խո-շոր գումարը վճարելուց և վերջացնում է իսկապէս էլ չվճարելով, ասելով որ իրան թերթ հարկաւոր չէ—«փուլ բուսամա մէն-դէն, բուզ ֆիմ ին սօռուռմ սանդան», ահա այդ տեսակի մարդկանց մօտն Ո՛չ կարդալ և ոչ էլ վճարել։ վասն զի դը-րանք սնուցանում են միայն իրանց միսն ու կաշին, փորն ու մարմինը—իսկ սիրտն ու հոգին, միտքն ու զգացումը՞ Օ՜, թո՛ղ կորչեն այդ երևակայական, վերացական անիմաստ բաները. Թո՛ղ սովամահ լինեն նրանք, ինչ փոյթ նրա համար։ Ուտենք, խմենք ու զուարճանանք, ինչու որ մի օր պիտի մեռնենք։ Այդ է նրանց կեան-քի ու գոյութեան միակ և բովանդակ նը-պատակն ու ձգտումը։ Շատ են այսպիսի մարդիկ մեր հիւանդ հասարակութեան մէջ. լեգէոններ են կազմում նրանք և հենց այդ պատճառով կաղն ի կաղ պէտք է գը-նան մեր բոլոր հասարակական գործերն ու հաստատութիւնները, Եկեղեցի, Ու-սումնարան, գրադ.-ընթերցարան, տեղա-կան լրագիր, թատրոն և մանաւանդ մեր միակ բարեսիրական ընկերութիւնը, յար-գելի Աղքատախնամը։ Այդպէս սող-մոլոր ու կաղն ի կաղն է գնում նաև ամբողջ պարսկահայերի միակ շաբաթաթերթը— «Միտք»-ը, թերևս այդ բոլոր ազգային անյաջողօրէն իրենց գոյութիւնը մի կերպ քարշ տուող օգտաւէտ ձեռնարկութիւն-ների շարքում մի արտասովոր բացառու-թիւն չներկայացնելու համար...

Եթէ դուք ցանկանում էք տեսնել մեր ամբողջ քաղաքը, դուք կը բարձրա-նաք, ի հարկէ, Արքի գագաթը, իսկ տես-նելու համար մեր ժողովրդի ցաւալի վի-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՀԱՅ ՏԱՌԵՐԻ ԳԻՒՏԸ*)

Հայ տառերի գիւտից յետոյ տիրում է մի չտեսնուած ոգևորութիւն ու մտաւոր մի եռանդուն շարժում Հայաստանում։

Համալսարութիւններ ժամանակ էր հետ առած և ասորի ու յոյն դպրոցութ-եամբ ճոխացրած իւր անդրանիկ աշա-կերտներ և մեծ աջակից Ս. Սահակ կա-թողիկոսի հետ Ս. Մեսրոպը ձեռնարկում է թարգմանել Աստուածաշունչը։

Կրթական գործը մեծ առաջդիմու-թիւն է անում խաղաղութիւնն ապահովող իմաստուն Վռամշապուհ թագաւորի պաշտպան սրի հովանու ներքոյ:

Պարթև Կաթողիկոսի և Վռամշա-պուհ զգօն թագաւորի ջանքերով ու աջ-ակցութեամբ Ս. Մեսրոպ բացում է մայ-րաքաղաք Վաղարշապատում և Հայաստա-նի այլ վայրերում բազմաթիւ դպրոցներ, ուր հայերէնով սովորում են ուշիմ և գիտութեան ծարաւի հայ մանուկներ։

Այդ դպրոցներից, ահա, ելան այն ա-շակերտները, որոնք մեր դրականութեան մէջ յայտնի են Անդրանիկ և Կրտսեր Թարգմանիչներ անունով։ Սորանք, եթէ չասեմ ստեղծեցին, պէտք է շեշտեմ որ, զարգացրին այնպիսի կոկ, ճկուն, ճոխ, ա-խորժալուր և ու փառաւոր և ըստ ամե-նայնի կանոնաւոր մի գրաբար լեզու, որ ամենայնիւ ընդունակ էր յունական մտքի գրական բոլոր վաստակները ամենայն հա-րազատութեամբ ու նրբութեամբ թարգ-մանել հայերէնի:

Ահա՛ հայ տառերի այդ գիւտով, հայ դպրոցների բազմամբ և հայ մտաւոր երի-տասարդների մի ամբողջ անձնուէր բանա-կի արտադրութեամբ՝ սկսում է մեր պատ-մութեան Դ. շրջանը, որ տեւում է ցարդ:

Հայ տառերի գիւտով մեզանում, ինչ-պէս տեսնում էք, սկսւում է մի նոր դա-րագլուխ, որի սկզբին կանգնած են իրենց լուսապայծառ դէմքերով Սահակ Պարթև և Մեսրոպ Մաշտոցը, մի հայ գիւղացու զա-ւակ, Ներսէս Մեծի աշակերտներից մէկը:

Հայ տառերի գիւտով մենք վերջնա-կանապէս ազատուեցինք օտար ու յետին նպատակներով գործող աւետարանիչների խորթ խնամակալութիւններից։ Հայ տա-ռերի գիւտով մենք վերջ դրինք մեր մու-րացիկ դրութեան, որը կապուած է այն-քան ստորացումների հետ։ Այլ ևս ազատ էին հայ լեզուի կապանքները: Հայոց տառերը կերտեցին հայ միտք, մի անգամ ընդ միշտ հալածեցին օտարացման, խոր-թացման և ձուլման ծանր կշիռը, որ անխուսափելիօրէն ծանրացած էր հայ կրծ-քերի վրայ։

Հայ տառերի գիւտով-այս նոր դա-րագլխով-մենք դառնում ենք ենք հաղորդ Եւրոպական մտքին:

Երէկի անգիտացական կեանք վարող հայը, տառերի գիւտից յետոյ, երամներով Յունաստան գնալով՝ բարձր կրթութեան համար, ուսանում, մարսում և իւրացնում է յոյն իմաստասիրութիւնը: Դիտութեան և մանաւանդ ճարտասանութեան մէջ՝ մրցում և յաղթում է հռչակաւոր գիտնա-կան ու հռետոր յոյների, հայացնում յոյն իմաստասիրութիւնը : Արիստոտէլ ու Պը-ղատոն դառնում են այնուհետև հայ պա-տանու սիրած հեղինակները:

Այսպէս կարճ ժամանակում ծաղկում է մեզանում պատմական, կրօնական, բա-նաստեղծական, իմաստասիրական, թարգ-մանական և գիտութեանց այլ ճիւղերի վե-րաբերեալ մի փառաւոր գրականութիւն իւրեանց Կորիւն Սքանչելու, Եղնիկ Կողբա-ցու, Դաւիթ Անյաղթի, Մամբրէ Վերծա-նողի, Խորենացու, Փարպեցու, Եղիշէի և այլն և այլն:

Կարճ, հայ տառերի գիւտով մենք նոր կազմեցինք ինքնուրոյն և զօրեղ կապե-րով զօդուած մի ազգութիւն, հզօր և ան-յաղթելի իր հոգևոր կազմութեամբ, իր ազգային ու ժողովրդական եկեղեցիով, որ արհաւիրքների ու հալածանքների ահեղ օ-րերին պահեց հային կործանումից, ձու-լումից և անյայտանալուց:

(Վերջը միւս անգամ)

Ա. Տ. Վ.

*) Սկիզբը տե՛ս «Միտք» № 10 և 11

ԳՐԱԿԱՆ

ԸՆԿԵՐՈՋՍ

Դու մի՛ զարմանար, իմ անգին ընկեր,
Որ կեանքի կռւում ես շուտ յոգնեցայ.
Դեռ ոչինչ չարած՝ ճամբաս կէս չեղած՝
Թողի ես խաչս ընդմիշտ հեռացայ։

Ա՜խ, դու իմացիր, իմ անգին ընկեր,
Ծանր էր իմ խաչս և ուղիս դժուար,
Եւ յուսահատուած ու ջարդուած սրտով
Ես չէի կարող կրել իմ խաչս։

Եւ ինչպէս կրեմ, ասա՛, իմ ընկեր,
Իմ կեանքի խաչը դէպի Գողգոթա,
Երբ չկան իղձեր, չկայ ցանկութիւն,
Երբ սիրտս է մեռած, և յոյսեր մարած։

Բայց կար ժամանակ որ—մատաղ սիրտս
Լի էր յոյսերով՝ պէս-պէս իղձերով.
Եւ գարուն կեանքիս, գարուն օրերում,
Խաչս էլ երբէք ծանր չէր թւում:

Անցան այդ օրեր, անցաւ և գարուն,
Մարեցին յոյսեր իմ մատաղ սրտում,
Ինձ իբրև բաժին անցած օրերից՝
Մնաց լոկ խաչս, խաչս տանջալից։

Մարինէ

Սուժամբար.

ճակն ու յուսահատ դրութիւնը, դուք պէտք է մտնէք նրա մէջ, այցելէք տները և թափանցէք արտմութեան, թախծի և լուռ ու մռայլ կրուած տանջանքների ու նեղութեանց խոր վիրապը։ Բայց ո՞վ պիտի անի այդ. ո՞վ պիտի կատարէ դէտի անհրաժեշտ և անխուսափելի պաշտօնը։ — Այս խնդրի էական և կարևոր կողմը, որ արժէ մեր դիտարանէն ուշադրութեան առնել։ Մենք տեսնում ենք եղել Շվէցարիայում և Ամերիկայում, պանդխտութեան երկար տարիների ընթացքում, որ համայնքի պաստօրը, քարոզիչը (և բացի դրանցից կան նաև յատուկ քաղաքային միսիոնարներ—City mission) շարունակ մտն են գալիս ժողովրդեան միջում և այցելում, քննում են տները ու տեղեկանում են ամեն բանի, որպէսզի հնարաւոր լինի ամոքել խեղճութիւնը և թշուառութիւնը անբաղդ մահկանացուների իրանց հօտերում։ Հասարակական բարեգործութիւնը—public-charity—այն տեղերում իսկապէս որ հրաշքներ է կատարում, որովհետև ունևոր, երջանիկ դասակարգը իւր քսակի բերանը լայն բացած տալիս է անընդհատ և առանց տրտնջալու, զանգատի (որպէս մենք սովոր ենք անել միշտ, երբ մասնակցում ենք մի բարի գործի) տկրոց թշուառութիւնը ամոքելու համար, երբ պաստօրը, քահանան կամ միսիոնարը կոչ է անում հասարակութեան այդ մասին։ Իսկ մեզանում ո՞րը է լսել, Առաջնորդը, վարդապետը, քահանան կամ մի անհատ, կամ սրանցից մէկն ու մէկը մի գաղթականի, խեղճի, թշուառի, չքաւորի՝ հիւանդ տառապողի, որբի ու լքեալ մի կնոջ կամ մարդու աղքատիկ տուն չէմքից ոտքը ներս կոխի, մի այցելութիւն անի, մի մխիթարական խօսք ասի։ — Այդ տեսակ բաներ անել, այդպիսի «Սամարացու գործեր» կատարել, դրա նման հոգևորական պարտաւոր պարտքներ իրագործել, կարծես թէ յատուկ կոնդակներով բոլորովին արգելուած լինէր մեր սուրբ հայրերին իբր ծայրագոյն աստիճանի ոճիր և յանցանք։

Մ. Պ.

(Շարունակելի)

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾ ՅՈԲԵԼԵԱՆԻ ՀԱՆԴԷՍԸ ԹԱՒՐԻԶՈՒՄ

Հոկտ. 13-ին Ս. պատարագից յետոյ, Արամեան դպրոցի բակում տեղի ունեցաւ Հայոց տառերի գիւտի 1500—ամեայ և Հայ տպագրութեան 400—ամեայ Մեծ Յոբելեանի հանդէսը։

Հանդէսը կազմակերպել էին քաղաքիս ազգային երեք դպրոցների ուսուցչական խմբերը, յետ բազում քաշքշուքների, գժտութեանց և, որոշ մասի, անպիտան վերաբերմանց։

Բակը, պատերը, և առաջնորդարանի պատշգամբը գեղեցկապէս զարդարուած էին թանկագին գորգերով, զորս ինքնաբերաբար և սիրայօժարօրէն տրամադրել էր պ. Խ. Սարաճեանը։

Ճառախօսների համար պատրաստուած էր լայն ամբիոն թանկագին գորգերով ծածկուած։

Ամբիոնի յետևում, մի ճլանգարժէք գորգի վրայ, թարմ ծաղկեպսակով օղորուած՝ կախուած էին Սահակի և Մեսրոպի մեծադիր նկարները։

Ինչպէս պատարագին, այնպէս և հանդիսին երգում էր Արամեան դպրոցի երգեցիկ խումբը, ղեկավարութեամբ ուսուցիչ պ. Վ. Յովսէփեանի։ Եկեղեցու կամ դրսի երգեցողութիւններից մէկն ու մէկը պիտի կառավարէր Լիլաւի երգեցողութեան ուսուցիչ պ. Լ. Գրիգորեանը. սակայն վերջինիս հիւանդութեան պատճառով, այդ երկակ պարտաւորութիւնները բաժին ընկան պ. Յովսէփեանին։

Հանդէսն սկսուեց երգեցիկ խմբի «Հայր Մերով», որից յետոյ առաջինը ճառախօսեց կենտրոնականի տեսուչ՝ պ. Յ. Դաւթեանը։ Ապա յաջորդաբար արտասանուեցին ոտանաւորներ Լիլաւի դպրոցի և կենտրոնականի սաների կողմից։ Յ. Թումանեանի «Հայ ուխտաւոր» ոտանաւորը արտասանեց Արամեան դպրոցի ուսուցիչ պ. Ա. Մ. Աբրահամեանը։ Սոլօ երգում էր, ջութակի նուագով, Արամեան դպրոցի ուսուցիչ պ. Յ. Զաւուշեանը։ Երկրորդ ճառախօսն էր Արամեան դպրոցի տեսուչ՝ պ. Ա. Տէր Վարդանեանը, նիւթ ունենալով «Հայ տառերի գիւտը», որ շարունակաբար տպւում է «Միտքի» բանասիրականում։ Ունկնդիրները ճառախօսներին և արտասանողներին պատուեցին ծափահարութիւններով։

Վերջին ատենախօսը եղաւ պ. Խ. Սարաճեանը։ Իւր կարճ ատենաբանութիւնից յետոյ կարդաց օրուայ մեծ տօնին նուիրուած իւր մի ընդարձակ քերթուածը արժանանալով ծափահարութեան։

Հանդիսին, մէջ ընդ մէջ նուագում էր ռուսաց զինուորական երաժշտախումբը, որն իր ծախսով (15 րբլ.) բերել էր տուել պ. Սարաճեանը։ Առհասարակ այդ օրը իր ցոյց տուած եռանդ ու նուիրաբերութեամբ՝ պ. Սարաճեանը արժանի է շնորհակալութեան։

Հանդէսը թողեց ուրախ ու հպարտացնող տպաւորութիւն երկսեռ հասարակութեան վրայ։ Թէև ներկայ էին վաճառականութեան և երիտասարդութեան աչքի ընկնող անհատները, այնուամենայնիւ կային շատերը, որ բացակայ էին ևպէտք էր, որ այդ միակ մեծ ու նուիրական տօնին ներկայ լինէին, ամբողջ տարուայ մէջ զոհելով 1-2 ժամ՝ 1500-ամեայ մի յոբելեանի առթիւ։

Մենք տրամադիր էինք արդարացնել հասարակութեան բացակայող մասի անտարբերութիւնը, սակայն ստիպուեցինք լռել՝ տեսնելով որ սոյն հանդիսին բացակայում էին Հայ դպրոցի տեսուչ և ուսուցիչները, որոնց բացակայութիւնը ներելի և արդարանալի չէ։

Հանդէսը մի յորդորով, ապա պահպանիչով փակեց առաջնորդական փոխանորդ Տ. Կարապետ քահանան։

ԱԼ. ՔԱԼԱՆԹԱՐԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ՇՈՒՐՋԸ

Հոկտ. 22-ին Քալանթարի մահուան գոյժն առնելուց յետոյ, երեկոյեան ժամը 4-ին յարգողների կողմից տեղի ունեցաւ մի խորհրդակցութիւն Արամեան դպրոցի դահլիճում։ Մասնակցում էին ուսուցիչները, Դր. Ասլանեանը, բժշկապետ հեռագիրն ստացող պ. Մ. Նազարբէգեանը և «Մշակի» թղթակից պ. Հայկազունը։

Խորհրդակցութիւնը որոշեց մի մահազդով ծանուցել Թաւրիզի հասարակութեան Մեծ Գործչի մահը և հոգեհանգիստը, որ կայանալու էր Հոկտ. 27-ին։ Ապա խմբագրեց մի հեռագիր ուղղուած «Մշակի» խմբագրութեան և միւսը պ. Զ. Նազարբէգեանին Թիֆլիզ, որ համակրողների կողմից պսակ դնի հանգուցեալի դագաղին։ Յետոյ դիմում եղաւ թեմիս առաջնորդին հոգեհանգստեան առթիւ, Հայր առաջնորդը տալով իր համաձայնութիւնը, յայտնել էր, որ ինքն էլ հոգեհանգստեանը կխօսի։

Հոկտ. 24-ին Արամեան դպրոցի մանկավարժական խորհուրդը որոշեց դպրոցի սրահում կատարել մի սգահանդէս, յարգելու Քալանթարի յիշատակը։ Հոգեհանգստին թեմիս առաջնորդը արեց մի զգացուած բանախօսութիւն, որի ամփոփումը կտանք յաջորդիւ։ Ապա տեղի ունեցաւ դպրոցի սրահում (Հոկտ. 27-ին) սգահանդէսը։ Երգուեցան երգեր, ուսուցիչներ պ. պ. Զաւուշեանը և Մելիք-Աբրահամեանը արին արտասանութիւններ։ Տեսուչ Տէր Վարդանեանը խօսեց՝ բնորոշելով Քալանթարի դէմքը։ Թէ հոգեհանգստին և թէ՝ սգահանդէսին ներկայ էին Թաւրիզի երկսեռ հասարակութեան ամենաընտիր մասը խուռն և հոծ բազմութեամբ։

ՏԱՃԿԱՀԱՅ ԿԵԱՆՔ

Նորընտիր պատրիարքի ժամանումը Էրզրում.

13 Հոկտ.

Յայտնի պիտի լինի Հայ մամուլի ընթերցողներին, որ արդէն Տաճկահայոց պատրիարք է ընտրուել Արմաշի հին սաներից Զաւէն եպիսկոպոսը, Դիարբէքիրի առաջնորդը։ Նա Պոլիս է գնում ճամբորդելով ամբողջ Տաճկահայաստանով, ի մօտոյ ծանօթանալու ժողովրդի հետ։ Նորընտիր պատրիարքը Հոկտ. 13-ին, այն օրը երբ մենք Թաւրիզում տօնում էինք մեծ յոբելեանը, մտել է Էրզրում, ստանալով ուղղակի արքայական ընդունելութիւն։ Ընդունելութեան նկարագրութիւնը վերցնում ենք «Մշակ» № 239-ից

Էրզրումի հայերի պատգամաւորութիւնն ընդառաջ էին գնացել գրեթէ 5-6 օրվայ ճանապարհ։

Հոկտ 13 ին, այսօր պատրիարքը հասաւ Էրզրում։

Օր առաջ բոլոր ազգ. հիմնարկութիւնների, մարմինների և թիւրք իշխանութեան ներկայացուցիչները գնացել էին Հասան-Կալէ։ Այսօր վաղ առաւօտեանից քաղաքի ամբողջ բնակչութիւնը թափուել էր քաղաքից դուրս։

Դիմաւորողների բազմութիւնը բռնել էր 3 ժամվայ ճանապարհի ամբողջ երկարութիւնը։ 1000-ի չափ քաղաքացի ձիաւորներ, մօտ 200 կառքեր և աւելի քան 15—20,000 երկսեռ բազմութիւն՝ ամեն ազգերից.

Քաղաքից դուրս դիմաւորութեան եկել էին անգլիական, ֆրանսիական, գերմանական, պարսկական և ռուսական հիւպատոսարանների դրագոմանները պաշտօնական ֆորմերով և ձիաւորներով։ Ամենից առաջ անցել էր ռուս հիւպատոսարանի ներկայացուցիչը։ Նրա պատրիարքի հետ ողջագուրումը կրում էր աւելի արտաքին և չոր բնաւորութիւն, քան միւսներինը։

Դիմաւորութեան եկել էին Հայ դըպրոցների աշակերտուհիները՝ ուսուցչական ամբողջ կազմով, լոյս, Հայ կաթոլիկ, Հայ բողոքական համայնքները դպրոցական մէջնները ուսուցիչներով և կրօնական պետերով, դաշտի ձիաւոր գիւղացիները խումբ-խումբ իրանց քահանաներով ու գիւղապետերով, թիւրք արհեստաւորական դըպրոցի աշակերտութիւնն իր փնփառի երաժշտախմբերով, թիւրք պետական վարժարանների և Իթթիհադի կուսակցութեան ուսումնարանի աշակերտները ամբողջ կազմով իւր ուսուցիչներով։ Ընդառաջ էին եկել տարական զինուորների ջոկատներ, քաղաքապահ սարկաւորները կողմից 2 հարիւրեակ զինուորներ երաժշտական խմբով և այլն։

Նոյնպէս քաղաքից դուրս դիմաւորելու եկել էին նահանգապետ վալի Մեհմեդ-բէյը բոլոր քաղաքային պաշտօնեաներով, զինուորական հրամանատար Համդի-փաշան բարձրաստիճան զինուորականների հետ և այլն։

Եկել էին դիմաւորելու նաև Հայ արհեստաւորների կազմերը իրանց յատուկ դրօշակներով ու խմբերով, Հայ Երիտասարդական Միութիւնը իր անդամների կանոնաւոր շարքով ու դրօշակով և այլն։

Քաղաքից դուրս քաղաքապետութեան սարքած հսկայական վրանների տակ կառավարութեան ներկայացուցիչ վալի Մեհմեդ-բէյը և Համդի-փաշան ընդունեցին պատրիարքին։

Ապա Թափօրը վեհափառ հանդիսաւորութեամբ շրջապատուած հայ և թիւրք հազարաւոր ձիաւորներով և մի քանի հազար [illegible] ժողովրդական բուռն, խանդավառ ծափերի ու օվացիաների աղմուկով։

Թափօրը ուղղուեց կառավարչատուն, որտեղ պատուիներ եզան պատրիարքին և նրա հետևորդներին

Կառավարչատնից թափօրը եկաւ եկեղեցի ուր դուռը առաջ դպրոցների տեսուչ պ. [illegible] կառավարած էր երգեցիկ խումբը։ Պատրիարքը վալի Մեհմեդ-բէյի հետ մտաւ եկեղեցի գոհաբանական աղօթք անելու։ Բուռն տօնական հագուստի բազմութիւնը լցրել էր ամբողջ հրապարակը, փողոցները, կտուրները, լուսամուտները և այլն։ Ազգային առաջնորդարանի դուռը կանգնեցրել էին յաղթական կամար։

Մինչև ուշ գիշեր ամբոխը խռնւում էր փողոցներում։ Փողոցները լուսավառված էին։

Պատրիարքի ժամանումի առթիւ փակ էին ամբողջ պետական, հասարակական շէնքերն ու հիմնարկութիւնները։

«Մշակ» №-239

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

25 Հոկտ. Թաւրիզ

ՄԵԾԱՐԳՈՅ ՊՐՆ. ԽՄԲԱԳԻՐ.

Մեծ Յոբելեանի հանդիսաւոր տօնախմբութեան թարմ տպաւորութեան տակ գալիս եմ գրել Ձեզ այս մի քանի տողերը։ Եթէ կայ մէկը այս քաղաքում, որի սրտին այնքան մօտիկ եկաւ պատուական „Միտքի" վերստին լոյս տեսնելը, կարող եմ ասել որ այդ ես էի, վստահ լաւ ծանօթացած լինելով Ձեզ և Ձեր բարեգործ աջակցողների [illegible] մեծապէս զգացել էի թերթի դադարման մասին [illegible] Այդ կատարուած է այսօր իմ սրտի ցանկութիւնը և ես շտապում եմ յայտնել Ձեզ իմ սրտագին շնորհակալութիւնները այդ առթիւ։ Եւ որպէս զի գործով ապացուցած լինեմ իմ [illegible], ներփակեալ ուղարկում եմ Ձեզ 20 դահեկան խրախուսութեան նպաստ „Միտք"-ի հրատարակութեան մնայունութեան [illegible] մի բարի օրինակ տուած լինելու համար, որին [illegible] շատերը պիտի հետևին։

[illegible] բաժանորդագրուելով [illegible] 1 օրինակ Ձեր շաբաթաթերթից ուղարկելու շնորհ անել Ա-

տրպատականի ժողովակայան գիւղերի ուսումնարաններից կամ գրադարան-ընթերցարաններից մէկին եթէ կայ¹)

Ընդունեցէ՛ք յարգելի խմբագրապետ, այս առթիւ անկեղծ համակրութեանս արտայայտութիւնը՝

Յարգանօք
Ձեր մի Եակին բաժանորդ
№ №

¹) Այդ մի օրինակը կուղարկուի Մարաղա «Ա. Երիցեան» գրադարան ընթերցարանին: Ս. Խ.

ԼՈՒՐԵՐ

ԹԱՒՐԻԶ

Դեկտեմբեր

29-ին Լիլաւէ եկեղեցում և դպրոցում ընկերների և համակրողների կողմից կազմուած էր հոգեհանգիստ և ողբացողներ Ս. Զաւարեանի: Ներկայ էր Թեմիս առաջնորդը, որ գովասանքով խօսեց հանգուցեալի մասին։

❖ Նոյն օրը Ղալայի մայր եկեղեցում կարդացուեց Վեհի կոնդակը, որով կենտրոնականը յայտարարւում էր զուտ հոգևոր դպրոց, կից օրիօրդաց բաժանմունքով։ Այս մասին կխօսենք իր տեղում

❖ 27-ին մի երկրորդ անգամ թատրոն ներկայացուեց Գուլբենկեանի ... վաճառումը հովանաւորել էր Տէր. Նաշ. Նօզա-էդ-Դովլէն։

❖ 30-ին Թեմիս գերապատիւ առաջնորդ Տ. Ներսէս վարդապետ Մելիք Թանգեանը այցելեց Արամեան դպրոցը և ներկայ եղաւ Տ. դասատուի Ռուս. լեզուի, Ա. դասատուի Թուար. Գ. բաժ. հայ լեզուի դասերին։

31-ին այս տարի առաջին անգամ ձիւն եկաւ ամբողջ օրը։

❖ Եղբայրք Բուդաղեանները ծախում են Սուլդուզի ցորեն, շուկայի արժէքից աւելի մատչելի գնով։

Եղբայրք Բուդաղեանները հաղորդակցութեան դիւրութեան համար շինել են նոր նաւահանգիստ Սուլդուզի՝ Ուրմիայ ծովափին։

ՊՈՍՏԱՐԿՂ

Մեր բոլոր բաժանորդներին.—խնդրում ենք փութով մեզ հասցնել ձեր տարեկան բաժանորդագները: Ուր չկան գործակալներ, հենց պ. պ. բաժանորդներն իրենք ուղղակի կարող են դրամը մեզ ղրկել:

ՄԵՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼՆԵՐԸ

Մարաղա—Միսակ խան Աֆթանդիլեան
Ուրմի—Արիստակէս Միրզաջանեանց
Արդաբիլ—Յովհ. Մհտ. Պետրոսեան
Թեհրան—Ռաֆայել Մովսիսեան
Էնզելի—Բալասան Մկրտչեան
Սալմաստ—Ներսէս Դաւթեան
Ռեշտ—Իսրայէլ Յարութիւնեան
Աստարա—Ա. Բեկեան
Պոլիս—Խմբագրութիւն «Կայծ» և «Կոհակ»
Ամերիկա—Խմբ. «Երիտ. Հայաստան»

ՍՏԱՑՈՒԱԾ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Հանդէս Ամսօրեայ № 10, Վիեննա
2. Ուսուցիչ № 44, Պոլիս
3. Աղգագրակ. Հանդէս գիրք 24-րդ. Թիֆլիս
4. Կայծ № 3 (1913) Պոլիս

Խմբագիր-Հրատարակիչ՝
Ալ. Տէր-Վարդանեան
Տնօրէն՝ Միհրան Բաղդասարեան

„ԶԻՆԳԵՐ“
ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇՏԱՊԷՍ ՅՈՒՑԱԿ ՓԻՐՄԱՅԻ ԴՐՕՇՄ

„ԶԻՆԳԵՐ“ ընկերութեան խանութներում ստացուել են ամեն տեսակ կարեմեքենաներ։ Ստացուել է 1913 թուի կատարելագործուած մի մեքենայ 66-րդ կլաս կոչմամբ յայտնի, որը իր մեխանիզմով ամենայայտնի զարծածելի մեքենան է։ Ծախւում են ինչպէս կանխիկ, նոյնպէս և ամսավճարով, շաբաթական ՀԻՆԳ ղրան վճարումով ի դիւրութիւն գնողների։

„ԶԻՆԳԵՐԻ“ խանութում ծախւում են ընկերութեան յատուկ կոճի թելերը. ամեն մի կոճը բաղկացած է 250 արշին թելից, հատը 6 շահի, տասնյակը 2 ղրան 75 կոպէկ։

Требуйте

Турецкіе Табакъ и Папиросы

Л. Биніатъ Оглы въ Батумъ

Адресъ: *Тавризъ каравансарай Гаджи Сеидъ Гусейнъ кадимъ*

Demandez

Du tabac et des cigarettes Turc

L. Biniatoglou à Batoum

Adresse: *Tauris, Caravansaray Hadji Seid Houssein kadim*

ՊԱՀԱՆՋԵՑԷՔ

Թանկական ծխախոտ և պապիրոսներ

Լ. ԲԻՆԵԱԹ ՕՂԼՈՒ

ՀԱՍՑԷՆ՝ Թաւրիզ, Հաջի Սէիդ Հիւսէյնի Նախկին Քարվանսարայում

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

لاطاری برای ۱۰ ملیون فرانك

این لاطار بزرك از طرف دولت دانمارك مقرر فرموده هر ماه در شهر کوپنهاکن کشیده میشود . عدد بلیطها ۵۰۰۰۰ است کهاز آنها ۲۱۵۵۰ مبالغ مختلفه بکیرند قیمت بلیطها ازیك تومان تا ۸ تومان ماهانهاست ومبلغ کهاز ۱۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰ فرانك هستند ازطرف بانك دولتی در کوپنهاکن بدون تنزیل اعتاوتأدیه خواهد شد هر کس میتواند بدون رنج وزحمت صاحب ثروت کل بشود . امتحان بخت برای هر کس لازماست . دفاتر خرید بلیطهای مزبور برای ۱۹۱۴ میلادی دراداره روزنامهٔ «میطك» ازطرف وکیل بانك دولتی مهران افندی باغداسیریانس حاضراست وبس از کشیده شدن لاطار بموجب روزنامه نمرهٔ اسهام معین ونمرهٔ بلیطهائی که چیزی میبرند در روزنامهٔ «میطك» نشر و اعلان خواهد شد . هر کس طالب باشد باداره روزنامهٔ «میطك» رجوع نماید .

مهران باغداسریانس
(وکیل بانك لاطار کولونیال دولت دانمارك)

ԿԱՐԵՒՈՐ ԱԶԴ

Յայտնում ենք յարգելի հասարակութեան, որ Դանիմարկայի Գոլոնիալ Լօտերիայի 15-րդ շրջանի տոմսակներն արդէն ստացուած են և վաճառւում են ամսական 1, 2, 4, 8 թուման վճարով.

№ 1 կլասը քաշուելու է 1914 թ. Յունվար 15-ին։

Դիմել Միհրան Բաղդասարեանին

Объявленіе

Прибылъ въ городъ и приступилъ къ преподаванію персидскаго языка професоръ Эдибхаканъ, бывшіи въ тегеранскихъ Армянскихъ учебныхъ заведеніяхъ въ теченіи 14 и лѣтъ преподавателемъ. Объ окончаніи учебнаго курса имѣетъ нѣсколько свидѣтельствъ. Преподаваніе ведетъ по усовершествованнымъ Европейскимъ методамъ послѣдняго слова дидактики.
Со справками въ редакцію ,,Митkъ".

ANZEIGE

Zur Erlernung der persishen Sprache und Literatur wende man sich an die Redaktion des Anzeigeblattes ,,Mitk", Kala. Der Lehrer ist einer der besten Professoren in Persien, welcher 14 Jahre lang in Teheran als Sprachlehrer taetig gewesen ist und die besten Zeugnisse fuer seine Faehigkeit besitzt. Er lehrt nach den neuesten Europaeischen Methoden der Sprachwissentschaft.

Do you want to study Persian language & literature?

Prof. Edib-ul-Khakan, one of the best teachers of Teheran, who has 14 years of experience teaching Persian language and literature, is ready to give private lessons according to latest and best methods of teaching in Europe. He has the very best testimonials for his carachter and ability.

For further information apply to the manager of the ,,Mitk" Publ. Co. Kala.